

قانون مدیریت پسماندها

ماده ۱ جهت تحقق اصل پنجاهم (۵۰) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و به منظور حفظ محیط زیست کشور از آثار زیانبار پسماندها و مدیریت بهینه آنها، کلیه وزارتخانه ها و سازمانها و موسسات و نهادهای دولتی و نهادهای عمومی غیر دولتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام می باشد و کلیه شرکتها و موسسات و اشخاص حقیقی و حقوقی موظفند، مقرر در این قانون را رعایت نمایند.

ماده ۲ عبارات و اصطلاحاتی که در این قانون به کار رفته است دارای معانی زیر می باشد:

الف- سازمان: سازمان حفاظت محیط زیست

ب - پسماند: به مواد جامد، مایع و گاز (غیر از فاضلاب) گفته می شود که بطور مستقیم یا غیر مستقیم حاصل از فعالیت انسان بوده و از نظر تولید کننده زائد تلقی می شود. پسماندها به ۵ گروه تقسیم می شوند:

۱- پسماندهای عادی: به کلیه پسماندها گفته می شود که به صورت معمول از فعالیتهای روزمره انسانها در شهرها، روستاها و خارج از آنها تولید می شود، از قبیل زباله های خانگی و نخاله های ساختمانی.

۲- پسماندهای پزشکی (بیمارستانی): به کلیه پسماندهای عفونی و زیان آور ناشی از بیمارستان ها، مراکز بهداشتی، درمانی آزمایشگاه های تشخیص طبی و سایر مراکز مشابه گفته می شود. سایر پسماندهای خطرناک بیمارستانی از شمول این تعریف خارج است.

۳- پسماندهای ویژه: به کلیه پسماندهایی گفته می شود که به دلیل بالا بودن حداقل یکی از خواص خطرناک از قبیل سمیت، بیماری زای، قابلیت انفجار یا اشتعال، خوردگی و مشابه آن به مراقبت ویژه نیاز داشته باشد و آن دسته از پسماندهای عادی، صنعتی، کشاورزی که نیاز به مدیریت خاص دارد، جزء پسماندهای ویژه محسوب می شوند.

۴- پسماندهای کشاورزی: به پسماندهای ناشی از فعالیتهای تولیدی در بخش کشاورزی گفته می شود از قبیل فضولات، لاشه حیوانات (دام، طیور و آبزیان) محصولات کشاورزی فاسد یا غیر قابل مصرف.

۵- پسماندهای صنعتی: به کلیه پسماندهای ناشی از فعالیت های صنعتی و معدنی و پسماندهای پالایشگاهی صنایع گاز، نفت و پتروشیمی و نیروگاهی و امثال آن گفته می شود، از قبیل براده ها، سرریزها و لجن های صنعتی

ج- مدیریت اجرایی پسماند: شخصیت حقیقی یا حقوقی است که مسوول برنامه ریزی، ساماندهی، مراقبت و عملیات اجرایی مربوط به تولید، جمع آوری، ذخیره سازی، حمل و نقل، بازیافت، پردازش و دفع پسماندها و همچنین آموزش و اطلاع رسانی در این زمینه می باشد.

۱- دفع: کلیه روش های از بین بردن یا کاهش خطرات ناشی از پسماندها از قبیل بازیافت،

دفن بهداشتی ، زباله سوزی

۲-پردازش: کلیه فرایندهای مکانیکی ، شیمیایی ، بیولوژیکی که منجر به تسهیل در عملیات دفع گردد.

د- منظور از آلودگی همان تعریف مقرر در ماده (۹) قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست - مصوب ۱۳۵۲/۳/۲۸ است.

تبصره ۱- پسماندهای پزشکی و نیز بخشی از پسماندهای عادی ، صنعتی و کشاورزی که نیاز به مدیریت خاص دارند ، جزو پسماندهای ویژه محسوب می شوند.

تبصره ۲- فهرست پسماندهای ویژه از طرف سازمان ، با همکاری دستگاههای ذیربط تعیین و به تصویب شورای عالی حفاظت محیط زیست خواهد رسید.

تبصره ۳- پسماندهای ویژه پرتوزا تابع قوانین ومقررات مربوط به خود می باشند.

تبصره ۴- لجن های حاصل از تصفیه فاضلاب های شهری و تخلیه چاههای جذبی فاضلاب خانگی در صورتی خشک یا کم مرطوبت باشند در دسته پسماندهای عادی قرار خواهند گرفت .

ماده ۳- مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران موظف است با همکاری وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی و سایر دستگاهها حسب مورد مورد ، استاندارد کیفیت و بهداشت محصولات و مواد بازیافتی و استفاده های مجاز آنها را تهیه نماید.

ماده ۴- دستگاههای اجرایی ذیربط موظفند جهت بازیافت و دفع پسماندها تدابیر لازم را به ترتیبی که در آیین نامه های اجرایی این قانون مشخص خواهد شد ، اتخاذ نمایند . آیین نامه اجرایی مذکور می بایستی در برگزیده موارد زیر نیز باشد:

۱-مقررات تنظیم شده موجب گردد تا تولید و مصرف ، پسماند کمتری ایجاد نماید .

۲- تسهیلات لازم برای تولید و مصرف کالاهایی که بازیافت آنها سهل تر است ، فراهم شود و تولید و واردات محصولاتی که دفع و بازیافت پسماند آنها مشکل تر است ، محدود شود .

۳-تدابیری اتخاذ شود که استفاده از مواد اولیه بازیافتی در تولید گسترش یابد .

۴-مسئولیت تأمین و پرداخت بخشی از هزینه های بازیافت بر عهده تولید کنندگان محصولات قرار گیرد .

ماده ۵ مدیریت های اجرایی پسماندها موظفند براساس معیارها و ضوابط وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی ترتیبی اتخاذ نمایند تا سلامت ، بهداشت و ایمنی عوامل اجرایی تحت نظارت آنها تأمین و تضمین شود.

ماده ۶ سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران و سایر رسانه هایی که نقش اطلاع رسانی دارند و همچنین دستگاههای آموزشی و فرهنگی موظفند جهت اطلاع رسانی و آموزش ، جداسازی صحیح ، جمع آوری و بازیافت پسماندها اقدام و با سازمانها و مسئولین مربوط همکاری نمایند.

تبصره - وزارتخانه های جهاد کشاورزی ، صنایع معادن ، کشور و بهداشت ، درمان و آموزش

پزشکی به منظور کاهش پسماندهای کشاورزی ، موظفند نسبت به اطلاع رسانی و آموزش روستاییان و تولید کنندگان اقدام لازم را به عمل آورند .

ماده ۷ مدیریت اجرایی کلیه پسماندها غیر از صنعتی و ویژه در شهرها و روستاها و حریم آنها به عهده شهرداریها و دهیاریها و در خارج از حوزه و وظایف شهرداریها و دهیاریها به عهده بخشداریهامی باشد . مدیریت اجرایی پسماندهای صنعتی و ویژه به عهده تولید کننده خواهد بود . در صورت تبدیل آن به پسماند عادی به عهده شهرداریها ، دهیاریها و بخشداریها خواهد بود .

تبصره - مدیریت های اجرایی می توانند تمام یا بخشی از عملیات مربوط به جمع آوری ، جداسازی و دفع پسماندها را به اشخاص حقیقی و حقوقی واگذار نمایند.

ماده ۸ مدیریت اجرایی می تواند هزینه های مدیریت پسماند را از تولید کننده پسماند با تعرفه ای که طبق دستورالعمل وزارت کشور توسط شوراهای اسلامی بر حسب نوع پسماند تعیین می شود ، دریافت نموده و فقط صرف هزینه های مدیریت پسماند نماید .

ماده ۹ وزارت کشور با هماهنگی سازمان موظف است برنامه ریزی و تدابیر لازم برای جداسازی پسماندهای عادی را به عمل آورده و برنامه زمانبندی آن را تدوین نماید . مدیریت های اجرایی مندرج در ماده ۷ این قانون موظفند در چارچوب برنامه فوق و در مهلتی که در آیین نامه اجرایی این قانون پیش بینی می شود ، کلیه پسماندهای عادی را بصورت تفکیک شده جمع آوری ، بازیافت یا دفع نمایند .

ماده ۱۰ وزارت کشور موظف است در اجرای وظایف مندرج در این قانون ظرف مدت شش ماه پس از تصویب این قانون ، نسبت به تهیه دستورالعمل تشکیلات و ساماندهی مدیریت اجرایی پسماندها در شهرداری ها ، دهیاریها و بخشداري ها اقدام نماید .

ماده ۱۱ سازمان موظف است با همکاری وزارتخانه های بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی (در مورد پسماندهای پزشکی) ، صنایع و معادن ، نیرو و نفت (در مورد پسماندهای صنعتی و معدنی) ، جهاد کشاورزی (در مورد پسماندهای کشاورزی) ضوابط و روش های مربوط به مدیریت اجرایی پسماندها را تدوین و در شورای عالی حفاظت محیط زیست به تصویب برساند . وزارتخانه های مذکور مسئول نظارت و اجرای ضوابط و روش های مصوب هستند .

ماده ۱۲ محل های دفن پسماندها براساس ضوابط محیط زیستی توسط وزارت کشور با هماهنگی سازمان و وزارت جهاد کشاورزی تعیین خواهد شد.

تبصره ۱- شورای عالی شهر سازی و معماری موظف است در طرح های ناحیه ای جامع ، مناطق مناسبی را برای دفع پسماندها در نظر بگیرد .

تبصره ۲- وزارت کشور موظف است اعتبارات ، تسهیلات و امکانات لازم را جهت ایجاد و بهره برداری از محله های دفع پسماندها رأساً یا توسط بخش خصوصی فراهم نماید.

ماده ۱۳ مخلوط کردن پسماندهای پزشکی با سایر پسماندها و تخلیه و پخش آنها در محیط و یا فروش ، استفاده و بازیافت این نوع پسماندها ممنوع است .

ماده ۱۴ نقل و انتقال برون مرزی پسماندهای ویژه تابع مقررات کنوانسیون بازل و با نظارت مرجع ملی کنوانسیون خواهد بود . نقل و انتقال درون مرزی پسماندهای ویژه تابع آیین نامه

اجرایی مصوب هیئت وزیران خواهد بود .

ماده ۱۵ تولید کنندگان آن دسته از پسماندهایی که دارای یکی از ویژگی های پسماندهای ویژه نیز می باشند ، موظفند با بهینه سازی فرآیند و بازیابی ، پسماندهای خود را به حداقل برسانند در مواردی که حدود مجاز در آیین نامه اجرایی این قانون پیش بینی شده است ، در حد مجاز نگه دارند .

ماده ۱۶ نگهداری ، مخلوط کردن ، جمع آوری ، حمل و نقل ، خرید و فروش ، دفع ، صدور و تخلیه پسماندها در محیط ، بر طبق مقررات این قانون و آیین نامه اجرایی آن خواهد بود . در غیر این صورت اشخاص متخلف به حکم مراجع قضایی به جزای نقدی در بار اول برای پسماندهای عادی به از پانصد هزار ریال (۵۰۰۰۰۰) تا یکصد میلیون ریال (۱۰۰۰۰۰۰۰۰) برای سایر پسماندها دو میلیون ریال (۲۰۰۰۰۰۰۰) تا یکصد میلیون ریال (۱۰۰۰۰۰۰۰۰) و در صورت تکرار ، هر بار به دو برابر مجازات قبلی در این ماده محکوم می شوند.

متخلفین از حکم ماده (۱۲) به جزای نقدی از دو میلیون (۲۰۰۰۰۰۰۰) ریال تا یکصد میلیون (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰) ریال و در صورت تکرار به دو برابر حداکثر مجازات و در صورت تکرار مجدد هربار به دو برابر مجازات بار قبل محکوم می شوند.

ماده ۱۷ متخلفین از حکم ماده (۱۴) این قانون موظفند پسماندهای مشمول کنوانسیون بازل را به کشور مبدأ اعاده و یا در صورت امکان معدوم کردن در داخل تحت نظارت کتبی نظر سازمان (مرجع ملی کنوانسیون مذکور در ایران) باهزینه خود به نحو مناسب دفع نمایند . در غیر این صورت به مجازات های مقرر در ماده (۱۶) محکوم خواهند شد.

ماده ۱۸ در شرایطی که آلودگی ، خطر فوری برای محیط و انسان دارد ، با اخطار سازمان و وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی ، متخلفین و عاملین آلودگی موظفند فوراً اقداماتی را که منجر به بروز آلودگی و پاکسازی محیط نمایند. در صورت استنکاف ، مرجع قضایی خارج از نوبت به موضوع رسیدگی و متخلفین و عاملین را علاوه بر پرداخت جریمه تعیین شده ملزم به رفع آلودگی به پاکسازی خواهد نمود.

ماده ۱۹ در تمام جرایم ارتكابی مذکور ، مرجع قضایی مرتکبین را علاوه بر پرداخت جریمه به نفع صندوق دولت ، به پرداخت خسارات به اشخاص و یا جبران خسارات وارده بنا به درخواست دستگاه مسئول محکوم خواهد نمود.

ماده ۲۰ خودروهای تخلیه کننده پسماند در اماکن غیر مجاز ، علاوه بر مجازات های مذکور ، به يك تا ده هفته توقیف محکوم خواهند شد.

تبصره - در صورتی که محل تخلیه ، معابر عمومی ، شهری و بین شهری باشد ، به حداکثر میزان توقیف محکوم می شوند .

ماده ۲۱ در آمد از جرایم این قانون به حساب خزانه داری کل کشور واریز و همه ساله معادل وجوه واریزی از محل اعتبارات ردیف خاصی که در قوانین بودجه سنواتی پیش بینی می شود ، در اختیار دستگاههایی که در آیین نامه اجرایی این قانون تعیین خواهند شد ، قرار خواهد گرفت تا صرف آموزش ، فرهنگ سازی ، اطلاع رسانی و رفع آلودگی ناشی از پسماندها ، حفاظت از محیط زیست و تأمین امکانات لازم در جهت اجرای این قانون گردد .

ماده ۲۲ آیین نامه اجرایی این قانون توسط سازمان با همکاری وزارت کشور و سایر دستگاههای اجرایی ذیربط حداکثر ظرف مدت شش ماه تهیه و به تصویب هیات وزیران می

رسد .

ماده ۲۲ نظارت و مسئولیت حسن اجرایی این قانون بر عهده سازمان می باشد قانون فوق
مشمول بر ۲۲ ماده و ۹ تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیستم اردیبهشت ماه
یکهزار و سیصد و هشتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۳/۳/۹ به تأیید
شورای نگهبان رسیده است .

آیین نامه اجرایی قانون مدیریت پسماندها

ماده ۱ علاوه بر عبارات و اصطلاحات مندرج در ماده (۲) قانون مدیریت پسماندها - مصوب
۱۳۸۳ عبارات و اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط بکار می رود .

- ۱- **قانون:** مدیریت پسماندها - مصوب ۱۳۸۳
 - ۲- **جداسازی:** جداکردن زباله ها از یکدیگر
 - ۳- **بازیافت:** فرایندتبدیل پسماند به موادی انرژی قابل استفاده مجدد
 - ۴- **کارگروه ملی:** کارگروه ملی مدیریت پسماندها
 - ۵- **صندوق:** صندوق ملی محیط زیست(موضوعبند ب ماده ۶۸ قانون برنامه چهارم توسعه
اقتصادی اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران_مصوب ۱۳۸۳)
 - ۶- **موسسه استاندارد:** موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران
 - ۷- جزء ویژه ایجاد شده توسط اشخاصی که عمدتاً تولید کننده پسماند عادی هستند.
 - ۸- **سازمان:** سازمان حفاظت محیط زیست
- ماده ۲** برای دستیابی به هماهنگی بین دستگاه های مذکور در قانون کار گروه ملی با
ترکیب زیرتشکیل میشود:

۱- رئیس سازمان حفاظت محیط زیست (رئیس کار گروه)

۲- معاون وزارت کشور (رئیس سازمان شهرداری ها و دهیاری های کشور)

۳- معاون وزارت و بهداشت درمان و آموزش پزشکی

۴- معاون وزارت صنایع و معادن

۵- معاون وزارت نفت

۶- معاون وزارت نیرو

۷- معاون وزارت جهاد کشاورزی

۸- معاون موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

۹- معاون سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران

۱۰- معاون سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

۱۱- معاون شهرداری تهران

۱۲- معاونان سایر دستگاه ها حسب مورد

تبصره کارگروه استانی جهت هماهنگی در سطح استان با ترکیب مدیران دستگاههای مذکور در استان به مسئولیت معاون امور عمرانی استانداری و دبیری مدیرکل دفتر شهری و روستایی استانداری تشکیل می گردد. کارگروه مذکور میتواند در صورت لزوم کارگروه های شهرستانی را با ترکیب مشابه به مسئولیت معاون فرماندار در سطح شهرستانها تشکیل دهد

ماده ۲ وظایف کارگروه ملی با رعایت قانون به شرح زیر میباشد:

- ۱- تدوین تنظیم و بازنگری جداول فهرست پسماندهای موضوع تبصره ۲ ماده ۲ قانون برای تصویب در شورای عالی حفاظت محیط زیست . دستگاه ها باید فهرست پسماندهای ویژه مورد نظر خود را به کارگروه ملی اعلام نمایند و دستگاه های پیشنهاد دهنده در هنگام بررسی موارد پیشنهادی خود با حق رای در کارگروه حضور میابند
- ۲- ایجاد هماهنگی بین دستگاه ها برای پیشنهاد استانداری های مقرر در قانون به موسسه استاندارد
- ۳- ایجاد هماهنگی بین دستگاههای مجری قانون در اجرای امور فرهنگی آموزشی و اطلاع رسانی
- ۴- پیشنهاد اصلاح فهرست موضوع ماده ۱۲ آیین نامه ناظر بر اخذ هزینه های بازیافت از تولید کنندگان و وارد کنندگان
- ۵- پیشنهاد برای گسترش استفاده از مواد اولیه بازیافتی
- ۶- پیشنهاد ضوابط و دستورالعملهای مربوط به:
 - الف- دفع پردازش و بازیافت پسماندها
 - ب- حدود تشخیص پسماندهای ویژه
 - پ - شیوه های تولید و مصرف به نحوی که پسماند کمتری ایجاد شود
 - ت- چگونگی واگذاری مدیریت اجرایی پسماند ها به اشخاص حقیقی و حقوقی متقاضی سرمایه گذاری در امور مدیریت پسماندها
- ۷- آرایه سایر پیشنهادهای مرتبط با مدیریت پسماندها

ماده ۴ مدیریت های اجرایی پسماندهای عادی باید طرح جامع و تفصیلی مدیریت پسماند را

به گونه های تهیه کنند که در مراکز استانها و همچنین شهرهای با جمعیت بیش از یک میلیون نفر تا پایان سال ۱۳۹۰ و در سایر شهرها و روستاها تا پایان سال ۱۳۹۲ همه پسماندهای عادی را به صورت تفکیک شده جمع آوری نمایند

تبصره ۱ طرح جامع یاد شده در کار گروه تبصره ماده ۲ این آیین نامه و طرح تفصیلی آن در شورای اسلامی مربوط تصویب میشود

تبصره ۲ جزء ویژه پسماندهای عادی و کشاورزی پسماندهای عادی محسوب نشده اما مدیریت اجرایی آن به عهده مدیریت اجرایی پسماند عادی میباشد که در برنامه راهبردی مدیریت پسماند عادی اجزای آن پیش بینی خواهد شد

تبصره ۳ اعتبارات مورد نیاز برای آموزش و اطلاع رسانی پسماندها توسط وزارت کشور (سازمان شهرداریها و دهیاری های کشور) تأمین خواهد شد

ماده ۵- وزارت کشور باید با همانگی سازمان شیوه نامه های اجرایی مدیریت پسماندهای عادی و کشاورزی و پسماند ویژه تبدیل شده به پسماند عادی از قبیل تولید ذخیره سازی جمع آوری جداسازی حمل و نقل بازیافت پردازش و دفع را با رعایت ماده ۱۱ قانون شش ماه پس از ابلاغ این آئین نامه تهیه و به مورد اجرا گذارد

تبصره : شیوه نامه های موضوع این ماده پس از تهیه و انتشار در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران به منزله اعلام بوده و لازم الاجرا میباشد

ماده ۶ وزارت کشور موظف است:

۱- ضوابط مقررات و دستور العملهای قانونی را به مدیریت اجرای پسماند عادی و شوراهای اسلامی ابلاغ نمایند.

۲- بانک اطلاعاتی مدیریت پسماندهای عادی و کشاورزی را تهیه و برای تکمیل بانک اطلاعاتی جامع پسماندها به سازمان ارائه نمایند.

۳- محل دفع پسماندها های عادی را بر اساس ضوابط زیست محیطی و با هماهنگی سازمان وزارت جهاد کشاورزی تعیین نماید.

۴- شیوه نامه انعقاد قرارداد و ارجاع عملیات مدیریت پسماند به اشخاص حقیقی و حقوقی ذی صلاح را تعیین نماید.

۵- شیوه نامه اجرایی سازماندهی اشخاص حقیقی که قبل از تصویب قانون و آیین نامه در عملیات مدیریت پسماند عادی فعالیت داشته اند را تهیه نماید.

۶- با وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در تهیه شیوه نامه موضوع ماده ۵ قانون همکاری نماید.

ماده ۷- محل های دفع تعیین شده پسماندها در صورت لزوم، با اجرای مفاد قانون نحوه خرید و تملک در اختیار مدیریتها اجرایی پسماندها قرار گرفته تا طبق ضوابط و مقررات مربوط بهره برداری گردد.

ماده ۸- تولیدکنندگان پسماند عادی و اشخاص حقیقی و حقوقی مسئول مراکز و مجتمع هایی که پسماند عادی تولید می کنند، از قبیل ساکنین منازل، مدیران و متصدیان مجتمع

ها و شهرکها ، اردوگاهها ، سربازخانه ها، واحدها و مجتمع های تجاری خدماتی ، آموزشی ، تفریحی و تفرجگاهی در قبال مدیریت اجرایی پسماند عادی پاسخگو بوده و ملزم به رعایت مقررات و شیوه نامه های آیین نامه می باشند.

ماده ۹- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی که مبادرت به عملیات ساختمانی و عمرانی از هر قبیل در سطح شهر و روستا و بخش نمایند، باید مقررات و شیوه نامه های مربوط در خصوص جداسازی ، ذخیره و انتقال نخاله های ساختمانی را رعایت نمایند.

ماده ۱۰ - بخشدارها باید بر اساس شیوه نامه های ارسالی از طرف وزارت کشور نسبت به جمع آوری ، حمل و دفع پسماندهای عادی بین راهی از قبیل پسماندهای رستورانها ، پمپ بنزین ها و سایر تأسیسات اطراف راهها و حریم راهها اقدام نمایند.

تبصره - راهدارها باید در مدیریت پسماندهای حریم جاده ه و اماکن بین راهی با بخشدارها همکاری نمایند.

ماده ۱۱- کلیه مراکز تولید کننده پسماندهای ویژه همچنین تولیدکنندگان جزء ویژه پسماند عادی (خانگی) باید نسبت به جداسازی پسماندهای ویژه از پسماندهای عادی در محل تولید اقدام نمایند .

ماده ۱۲- تولیدکنندگان و وارد کنندگان اقلام مشروح زیر باید پسماند حاصل از کالاهای خود را بازیافت نمایند . در صورت که نتوانند به این امر اقدام نمایند باید برابر نیم ده هزار ارزش کالا با فروش و یا ورود به صندوق پرداخت نمایند . صندوق باید به نسبت بازیافت پسماند حاصل از هر یک از اقلام مزبور ، مبالغ دریافتی را در اختیار واحدهای بازیافت کنندگان قلم از پسماند قرار دهد. متخلفین به مجازاتهای تعیین شده در ماده ۱۶ قانون محکوم خواهند شد.

۱- مواد پلیمری از قبیل پلاستیک ، PET ، و لاستیک

۲- کالاهای شیشه ای ، کریستال

۳- اشیای ساخته شده از فلزات ساده و آلیاژی

۴- اشیای ساخته شده از چوب و نئوپان

۵- کالاهای ساخته شده از کاغذ و مقوا

۶- انواع روغنهای روانکار

۷- کالاهایی که حداقل از دو جزءشیشه ، فلز ، پلیمر، سلولز تشکیل شوند.

۸- لوازم برقی و الکترونیکی

۹- انواع مصالح ساختمانی از نوع کانی های غیر فلزی

تبصره ۱- واحدهای تولیدی که از مواد اولیه بازیافتی استفاده می کنند ، به ازای استفاده از این گونه مواد از پرداخت مبلغ تعیین شده معاف خواهند بود.

تبصره ۲- واحدهای تولیدی که محصولات خود را صادر می کنند و یا واردکنندگانی که کالای خود را مرجوع می کنند ، به ازای میزان کالای صادر شده و یا مرجوعی ، از پرداخت مبلغ

تعیین شده معاف خواهند بود.

تبصره ۳- تجدید نظر در ارقام و مبلغ مذکور حسب مورد پس از طرح کار گروهی ملی با پیشنهاد سازمان و تصویب هیئت وزیران خواهد بود.

ماده ۱۳- تولیدکنندگان واردکنندگان و کسانی که مسئولیت بسته بندی مواد و محصولات که منجر به ایجاد پسماندهای ویژه میگردند (از جمله سموم و کودهای شیمیایی) باید نحوه استفاده نگهداری حمل و نقل و دفع پسماندهای حاصل از مصرف و نیز اشیاء و موارد آلوده شده به آنها را پس از تأیید مراجع زیربط بر روی بسته بندی درج نمایند.

ماده ۱۴- وزارت امور اقتصادی و دارایی باید از طریق گمرکات از ورود کالاهایی که بر اساس فهرست اعلام شده از سوی سازمان دارای پسماند ویژه غیر مجاز می باشد جلوگیری نمایند.

ماده ۱۵- سازمان باید نسبت به تدوین فهرست کالاهایی که پس از مصرف پسماند بیشتری پسماند با بازیافت مشکل ترو یا پسماند خطرناک ایجاد میکند اقدام و شیوه نامه نحوه مدیریت آنها را تهیه و حسب مورد به دستگاه ذی ربط اعلام نماید.

ماده ۱۶- موسسه استاندارد باید ظرف یک سال پس از ابلاغ این آیین نامه استانداردهای زیر را تدوین نماید:

۱- استاندارد کاغذ و پلاستیک بازیافتی و موارد مجاز استفاده آنها از جنبه های فنی و بهداشتی .

۲- استانداردهای کود آلی به خصوص کود کمپوست حاصل از پردازش پسماندهای عادی و کشاورزی.

۳- استاندارد تاسیسات و تجهیزات مرتبط با مدیریت پسماندها از جمله دستگاه های زباله سوز و نوع پسماندهای مورد پذیرش از جنبه فنی و بهداشتی.

۴- استاندارد علایم نشان دهنده نوع و جنس پلاستیک ها و نیز پلاستیک های قابل تجزیه در طبیعت.

۵- استاندارد سایر مواردی که حسب مورد از سوی کار گروه ملی پیشنهاد می شود.

ماده ۱۷- واحدهای بازیافت که با ضوابط زیست محیطی سازمان تطابق داشته باشند از حداکثر تسهیلاتی که برای احداث و ادامه فعالیت واحدهای صنعتی در نظر گرفته می شود بر خوردار خواهند بود.

تبصره ۱- در صورت پرداخت هر گونه یارانه یا تعلق نرخ ترجیحی برای حمایت از انواع کود شیمیایی کودهای کمپوست نیز به همان میزان بهره مند خواهند شد.

تبصره ۲- وزارت نیرو باید برق حاصل از بازیافت را بر اساس تصویب نامه شماره ۱۶۸۲۵/ت/۳۳۱۸۸ مورخ ۱۳۸۴/۴/۸ خریداری نماید.

ماده ۱۸- سازمان مدیریت و برنامه ریزی باید با همکاری دستگاه های اجرایی ذیربط در هر مورد نسبت به تشخیص صلاحیت مشاوران و پیمانکاران ذی صلاح حقیقی و حقوقی اقدام نماید.

ماده ۱۹- تولید کنندگان پسماند های ویژه مندرج در جدول شماره (۱) ملزم به کاهش مقدار و

یا شدت آلودگی پسماندها مطابق جدول مذکور بوده و باید پسماند تولیدی و ظرفیت فعالیت خود را در فرمهای اظهار نامه ثبت و به سازمان گزارش نمایند. جدول مذکور حسب مورد با پیشنهاد سازمان (کار گروه ملی) و تصویب هیات وزیران قابل تغییر میباشد.

متخلفین از مفاد این ماده به حداکثر مجازات مقرر در ماده ۱۶ قانون محکوم خواهند شد. سازمان باید ظرف شش ماه پس از ابلاغ این آیین نامه نسبت به تهیه فرمهای اظهار نامه مربوط اقدام نماید.